

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Exemplar libertatis de proprio seruo. xxx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BVRCHARDI EPIS. VVORMAC.

clericī extra Ecclesiā libertatē cōsequi possunt , qui à legi
mūdāna extranei sunt? Et quibus interdicitur, ne ad seculare
lare iudiciū procedant , quomodo seculari iudicio à iugis
seruitutis absoluuntur? Sed fortasse dicit aliquis: Clericū
fieri nō permittitur, nisi ante susceptū clericatus officiū
ingenuitatis dignitate potiatur . Re vera verum dicitur
ideo,qđ infirmari vel vituperari potest, præcaverti debet

De eodem. Cap. XXIX.

*Ex eodem
concilio.*

Non solūn autem, qui ad clericatus ordinem promoto
vendi sunt, in Ecclesia manumittendi sunt, verum
etiam hi quos quisque pro remedio animæ suæ emanci-
pari vult: quia sic scriptum quippe est, in pacto Francoru-

Exemplar libertatis de proprio seruo. Cap. XXX.

*Ex eodem
concilio.*

Qui debitum sibi nexum , atque competens relaxa-
seruitum , premium in futuro apud dominum fili-
prouenire non dubitet. Quapropter ego in De-
nomine illi. pro remedio animæ meæ, vel aeterna retribu-
tione, in Ecclesia sancti Petri, vel illius sancti, sub praes-
tia episcopi, vel sacerdotū ibi cōsistētiū, ac nobiliū, laico
rū, ante cornu altaris istius Ecclesiæ absoluō seruū meū
ill. per hanc chartam absolutionis & ingenuitatis ab omni
vinculo seruitutis , ita vt ab hac die & deinceps inge-
nuus sit, & ingenuus permaneat , tanquam si ab ingenuis
parentibus fuisset natus vel procreatus. Eam pergarat par-
tem quam maluerit , vel quam ei autoritas canonica per-
mittit, & sicut alij ingenui vitam ducat ingenuam. Nulli
autem hæredum meorum ac prohæredum, nec cuicunque
personæ alij quicquam debeat seruitutis, vel libertatis ob-
sequium, nisi soli Deo cui omnia subiecta sunt, vel pro co-
ius amore ipsum deuotus ad eius seruitum obtuli. Pecu-
liare verò suum quod ei dominus dederit , vel deinceps
Deo auxiliante laborare potuerit, concessum in perpe-
tuum habeat, vt inde faciat quicquid illi placuerit, secun-
dum ecclesiasticas sanctiones. Si quis verò, quod futurum
esse non credo, si ego ipse, aut aliquis de hæredibus meis
vel quælibet opposita persona contra hanc ingenuitati
chartā venire tentauerit, aut eam quolibet modo infrin-
gere voluerit, in primis iram Dei incurrat , & à liminibus
sanctæ Dei Ecclesiæ extraneus efficiatur , & insuper c-

C.
à leg
l seco
à iug
erici
ffici
cit.
debet
romo
erum
anci
acori
.elaxa
m fili
n De
tribu
asfear
laico
meū
o om
ingr
enue
t par
a per
Null
inque
is ob
o cu
Pecu
ncep
erpe
ecum
urun
meis
itari
frin
aiatu
er cu
DE ECCLE. ORDIN. DECR. LIB. II. 54

Item intulit, sexaginta solidos persoluat, & quod repetit euindicare non valeat, sed præsens ingenuitas, mea vel aliorum bonorum hominum manibus roborata, cum adstipulatione subnixa, omni tempore maneat inconuulsa.

De seruorum ordinatione. Cap. XXXI.

DE seruorum ordinatione, qui passim ad gradus ecclesiasticos indiscretè promouentur, placuit omnibus *Ex eodem cap. 82.* cum sacris canonibus concordare debere, & statutum est, ut nullus episcoporu[m] deinceps eos ad sacros ordines promouere presumat, nisi prius à dominis propriis libertatè consequuti fuerint: & si quilibet seruus dominu[m] suu[m] fugiens, aut latitans, aut adhibitis testibus munere cōductis, vel corruptis, aut qualibet calliditate vel fraude ad gradus ecclesiasticos peruererit, decretu[m] est ut deponatur, & dominus eius eū recipiat. Si vero auus, aut pater ab alia patria in aliam migrans, in eadem prouincia filium genuerit, & ipse filius ibidem educatus, & ad gradus ecclesiasticos promotus fuerit, & vtrum seruus sit ignotu[m] sit, & postea veniens dominus illius legibus eum acquisierit, sanctum est, ut si dominus eius illi libertatem dare voluerit, in gradu suo permaneat. Si vero eum cathe na seruitutis à castris dominicis abstrahere voluerit, gradum amittat: quia iuxta sacros canones vilis persona manens, sacerdotij dignitate fungi non potest.

De Ecclesiarum seruis. Cap. XXXII.

DE Ecclesiarum vero seruis communi sententia est decretum, ut archiepiscopi per singulas prouincias cōstituti nostram autoritatem sequantur: suffraganei autem *Ex eodem concilio cap. 33.* illorum exemplar illius penes se habeant, & quandocunque de familia Ecclesie, utilis inuentus aliquis ordinandus est, in ambone ipsa autoritas coram populo legatur, & coram sacerdotibus & omni clero ante cornu altaris sic ut in nostra autoritate continetur remota qualibet calliditate libertatem consequatur: & tunc demum ad gradus ecclesiasticos promoueatur.

Vt pœnitentes vel digami nō promoueantur. Cap. XXXIII. Ex cōcili.

VT digami vel pœnitentes, vel repudiatarum mariti, ad sacerdotium non promoueantur. *Auralatē cap. 3.*